

DÜNYANIN EFENDİLERİ

Birleşmiş Milletler şu sıralarda Lübnan'a "Barış Gücü" gönderiyor. Hepimizin öfkeyle izlediği gibi Birleşmiş Milletler İsrail'in Lübnan'a saldırısını utanç verici bir biçimde uzun süre seyretti ve sessiz kaldı. Lübnan'ın güneyi yakılıp yıkıldı, halk çoluk çocuk katledildi. Sonunda ABD'nin icazet vermesiyle BM Güvenlik konseyi toplandı ve Lübnan'a "Barış Gücü" gönderilmesi kararı aldı. Ama ABD ve İsrail'in BM "Barış Gücü"nden 'küçük' bir isteği oldu. BM "Barış Gücü" Hizbullah'ı silahsızlandırmalıydı. Yani BM İsrail'in yapamadığını yapacak, Lübnan'ı, Lübnan halkını gelecekte olabilecek İsrail saldırılarında savunmasız bırakacaktı. BM İsrail ve ABD'nin bu dayatmasını utanç verici bir biçimde kabul etti ve kararını bu yönde verdi.

Şimdi BM "Barış Gücü" Lübnan'a yerleşiyor ve fiilen bu ülkenin kontrolünü ele geçiyor. "Barış Gücü" içerisinde etkin olan ülkeler ise Fransa ve İtalya gibi Avrupa'nın büyük devletleri. Bu devletler kendi çıkarlarının peşinde koşuyorlar ve Ortadoğu'da etkin olmaya çalışıyorlar. Bu ülkeler gönderdikleri deniz gücünün ve askerlerin komutasını kendi ellerinde tutuyorlar! Bütün bu gelişmeleri izleyince doğal olarak şu soru gelip aklara takılıyor: Dünyayı kim veya kimler, ne adına yönetiyorlar? Bütün kararlar neden sürekli olarak büyük devletlerin ve onların desteklediği devletlerin yararına ama mazlum ve ezilen halkların zararına çıkıyor? Veya İsrail'in Filistin topraklarındaki işgali sonlandırması için onlarca BM kararı çıkmasına rağmen-pek çoğu ABD tarafından veto edildi- neden bunlar uygulanamıyor ve uygulanması için "uluslararası bir güç" oluşturulamıyor? Bu sorular sonsuza kadar uzatılabilir ama bir gereği bulunmuyor.

Yakın dönemde şu olaylar hepimizin gözleri önünde oldu. BM Irak'ın işgaline ilişkin bir karar alamadı. Karar alamamasının nedeni Rusya, Çin, Fransa gibi diğer büyük devletlerin kendi çıkarlarını koruma isteği idi ve onlar ABD'nin dizginsizce planlarına pasifcede olsa karşı çıktılar. Buna rağmen ABD Irak'ı işgal etti ve uluslararası hukuku ayaklar altına aldı. Lübnan'a ilişkin olarak ise BM ABD'nin engellemeleri nedeniyle uzun süre toplanamadı. Sonunda ABD Lübnan'daki yıkımı yeterli görmüş olacak ki BM'nin toplanmasına razı oldu. Ama Güvenlik Konseyi'nden çıkan karar bütünüyle ABD ve İsrail'in çıkarlarını korumaya yönelik oldu. Nükleer enerji kullanmak isteyen İran'a karşı başını ABD'nin çektiği uluslararası bir kampanya başlatıldı ve nükleer silah üretmeye çalıştığı gerekçesi ile BM Güvenlik Konseyi'nden İran aleyhine karar çıkarıldı. Oysa bütün dünya biliyor ki İsrail'in elinde Ortadoğu ve Körfez bölgesini onlarca defa yok edecek kadar nükleer silah bulunuyor.

Burada şunu hatırlatmakta yarar bulunuyor. İsrail'in bölgede bir devlet olarak var olma ve yaşama hakkı bulunuyor. Ama her devletin olduğu gibi İsrail'inde komşu ülkeleri yakıp yıkmaya ve işgal etme hakkı bulunmuyor. Ortadoğu'daki sorunların merkezinde Filistin sorunu bulunuyor ve İsrail bu konuda Filistinlilerle onların gönüllü olarak kabul edeceği ve benimseyeceği bir anlaşmaya varmak zorunda. Ama İsrail bölgede ABD'nin stratejik çıkarlarını korumayı tercih ediyor ve bölge halkları ile arasındaki düşmanlıkları derinleştiriyor. ABD ise bu gerici politikayı uygulamasında İsrail'e sürekli olarak destek veriyor. Buna karşın İsrail'de ABD çıkarlarına göre hareket ediyor, bölgede ABD'nin ileri karakolu gibi davranıyor.

Bütün bu gelişmelerin ortaya koyduğu temel bir gerçek bulunuyor ve o gerçek de şu; BM denilen uluslararası kuruluş, sürekli olarak başta ABD olmak üzere bazı büyük devletlerin çıkarlarını savunuyor ve onlar adına hareket ediyor. Başlarında ABD'nin bulunduğu birkaç devlet dünyanın efendisi durumunda ve bunlar dünya halklarını boyun eğmeye ve itaate zorluyorlar. Anlaşabilirlerse BM'den ortak karar çıkartıyorlar, anlaşamazlarsa ABD gibi tek başına hareket etmeye gücü olanlar, bu gücü kullanıyorlar ve kendi çıkarlarının ifadesi olan kuralları koyuyorlar. Bugün BM denilen kurum, hem kendi iç çelişkilerinin derinleşmesi nedeniyle, hem de dünya halklarının artan tepki ve mücadeleleri nedeniyle gücünden ve prestijinden çok şey kaybetmiş durumdadır. Dünya halkları efendiler tarafından yönetilmeyi istemiyorlar ve tepkilerini şiddetini artırarak ortaya koyuyorlar.

Eylül / 2006

